

Ομιλία Δημάρχου

Γιώργου Πατούλη

Για την επέτειο τις 28 η Οκτωβρίου

Κυρίες και κύριοι.

Η 28η Οκτωβρίου είναι ημέρα μνήμης και τιμής για όλες τις Ελληνίδες και τους Έλληνες.

Είναι ημέρα υπερηφάνειας για το σθένος και τη δύναμη ψυχής που επέδειξε ο ελληνισμός.

Είναι επέτειος απόδοσης της οφειλόμενης τιμής σε όλους όσους όρθωσαν το ανάστημά τους, απέναντι στις δυνάμεις της βίας και του φασισμού.

Ως Έλληνας πολίτης που ζει τη σημερινή εποχή, αλλά και ως Δήμαρχος της πόλης μας, αισθάνομαι την ανάγκη να πω ότι η επέτειος αυτή είναι για μένα κάτι πολύ περισσότερο από μια εθνική γιορτή.

Πιστεύω ότι στο αποφασιστικό «όχι» του ελληνικού λαού απέναντι στον πανίσχυρο στρατιωτικά επίδοξο κατακτητή της χώρας μας, αποτυπώνεται η ακλόνητη πίστη ενός λαού να τιμήσει την ιστορία και τις θυσίες των προγόνων του.

Μια ιστορία εκατοντάδων ετών, βαμμένη με αίμα και αγώνες, για την κατάκτηση της ελευθερίας και της εθνικής ανεξαρτησίας.

Αγώνες για διατήρηση της εθνικής συνείδησης και αξιοπρέπειας.

Αγώνες για να έχουμε σήμερα το δικαίωμα να ζούμε ελεύθεροι.

Αγώνες για να διαθέτουμε τη δύναμη να διαμορφώνουμε εμείς το μέλλον μας.

Και να διεκδικούμε ως έθνος έναν αναβαθμισμένο ρόλο, σε ένα ασταθές γεωπολιτικό περιβάλλον, που διαρκώς αλλάζει.

Θεωρώ ότι η επέτειος της 28 ης Οκτωβρίου είναι ένα σημαντικό ιστορικό γεγονός, και δεν πρέπει να εξαντλείται ο εορτασμός της μόνο σε ωραίες ομιλίες και εντυπωσιακές παρελάσεις.

Η διατήρηση της εθνικής μνήμης για μικρούς σε μέγεθος λαούς σαν το δικό μας πρέπει να αποτελεί προτεραιότητα.

Και πρέπει να αποτελεί προτεραιότητα για δύο λόγους.

Ο **πρώτος λόγος** είναι γιατί πιστεύω πως η ισχυρή εθνική μνήμη αποτελεί το βασικό μας όπλο, το ανάχωμα για να αποκρούσουμε με επιτυχία τον ιστορικό αναθεωρητισμό που προωθείται τα τελευταία χρόνια.

Να αντιμετωπίσουμε την τάση για εθνο-μηδενισμό και αποδόμηση της εθνικής συνείδησης, ταυτότητας και Ιστορίας, που έχουν αναδειχθεί σε πρώτης τάξεως εργαλεία στην προσπάθεια για την αποσταθεροποίηση και γεωπολιτική αναδιάρθρωση των εθνών. Και κυρίως των ευρωπαϊκών εθνών.

Ο **δεύτερος λόγος** που δίνω προτεραιότητα στη διατήρηση της εθνικής μνήμης, είναι γιατί πιστεύω ότι οι λαοί που τη διατηρούν ζωντανή, είναι αυτοί που μπορούν να

πρωταγωνιστούν στις διεθνείς εξελίξεις.

Γιατί η ιστορική γνώση και η ρεαλιστική καταγραφή και ανάλυση των ιστορικών στιγμών, αποτελούν για τα έθνη που τα διαθέτουν, **ουσιαστικά εφόδια** για τη χάραξη μιας επωφελούς στρατηγικής, που θα υπηρετεί μακροπρόθεσμα τα συμφέροντα τους.

Και μιας και μιλάμε για εθνική μνήμη και γιορτάζουμε σήμερα μια σημαντική ιστορική επέτειο του έθνους μας, θα ήθελα στο σημείο αυτό να συνδέσω τη γιορτή αυτή με την αδήριτη ανάγκη να διατηρήσουμε ως έθνος ζωντανές τις ιστορικές μας μνήμες.

Και για να τις κρατήσουμε ζωντανές πρέπει οι εκπαιδευτικοί και οι δάσκαλοι να διδάσκουν την ιστορία μας με επιμονή και ευθύνη στα σχολεία αλλά και πρέπει να διδασκόμαστε όλοι την πραγματική ιστορία μας.
Κι όχι παραμορφωμένη, ανάλογα με τις ιδεοληψίες αυτών που τους αναθέτουμε να μας την γράψουν για να την διδαχθούν τα παιδιά μας.

Είναι όμως κυρίες και κύριοι πολλά τα παραδείγματα μέχρι σήμερα για προσπάθεια αλλοίωσης σημαντικών ιστορικών γεγονότων.

Τόσο στην πατρίδα μας, όσο και αλλού.

Υπάρχουν πολλά παραδείγματα όπου μια μεγάλη εθνική επανάσταση, απελευθερωτικοί αγώνες, η ξένη κατοχή και η αντίσταση στον κατακτητή, έγινε προσπάθεια να παραχαραχθούν ή και να υποβαθμιστούν.

Δεν έχουμε δει λίγες φορές να επιχειρείται να ξαναγραφτεί η ιστορία , με κυρίαρχο στοιχείο την υποβάθμιση των σημαντικών ιστορικών γεγονότων και την ανάδειξη δευτερεύουσων πλευρών και προσωπικοτήτων.

Δεν είναι λίγες οι φορές που συγκρούονται οι ιστορικοί μύθοι και οι πολιτικές σκοπιμότητες με την ιστορική αλήθεια.

Και από τη σύγκρουση αυτή σε πολλές περιπτώσεις χαμένη έχει βγει η πραγματική ιστορία και η κριτική της προσέγγιση.

Ποιος μπορεί να αμφισβητήσει ότι ο ελληνο-ιταλικός πόλεμος του 1940, είναι ένα ιστορικό γεγονός γεμάτο πάθη, μίσση, συγκρούσεις, πολεμικές αναμετρήσεις;

Αλλά και ότι είναι εξίσου γεμάτος με μεγαλειώδεις στιγμές;

Οι μάχες και οι συγκρούσεις είναι άλλωστε στοιχεία πολλές φορές αλληλένδετα με το μεγαλείο.

Αν σβήσουμε τα πρώτα, υποχρεωτικά σβήνουμε και το δεύτερο.

Και τότε δεν γράφουμε ιστορία.

Δημιουργούμε μια καρικατούρα πολιτικής ορθότητας, που δεν βοηθά τις επόμενες

γενιές ούτε να μάθουν την ιστορία τους, αλλά ούτε και να παραδειγματιστούν από τα λάθη αλλά και τις ηρωικές στιγμές.

Και με τον τρόπο αυτό καταργείται στην πράξη η εθνική και η ιστορική συνείδηση.

Και εύλογα αναρωτιέμαι, αυτό θέλουμε ως έθνος σήμερα;

Θέλουμε να ξαναγραφτεί η ιστορία μας, στρογγυλεμένη;

Αυτό είναι πρόοδος;

Αυτό μας ωφελεί;

Ωφελεί τον τόπο η απώλεια της ιστορικής αλήθειας;

Της ιστορικής συνείδησης;

Με όλον αυτόν το θόρυβο που ξέσπασε τον τελευταίο χρόνο με αφορμή το συγκεκριμένο σχολικό εγχειρίδιο, έχουμε ποτέ αναρωτηθεί πως αντιμετωπίζουν άλλοι λαοί τον τρόπο καταγραφής της σύγχρονης ιστορίας τους;

Γίνεται αλλού η ιστορία αντικείμενο τόσο μεγάλης αντιπαράθεσης;

Γίνονται οι μαθητές πειραματόζωα σε μια εκπαιδευτική διαδικασία, που την πνίγουν τα ιδεολογήματα κάποιων που θέλουν να αυτοαποκαλούνται ειδικοί;

Αναρωτηθήκαμε ποτέ αν στις υπόλοιπες χώρες της Ευρώπης ξαναγράφουν στρογγυλεμένη την ιστορία τους, για να μην στενοχωρήσουν τους γείτονες τους;

Η αλήθεια είναι ότι πράγματι σε ορισμένες χώρες της Ευρώπης έγινε την προηγούμενη δεκαετία μια προσπάθεια να απαλειφθούν ορισμένα ακραία εθνικιστικά στερεότυπα από ορισμένα σχολικά βιβλία της ιστορίας.

Αλλά αυτό έγινε μεταξύ κρατών που το ένα δεν διεκδικεί εδάφη από το άλλο και δεν αμφισβητεί την εθνική του κυριαρχία.

Έγιναν μεταξύ λαών που έχουν λύσει προ πολλού τις διαφορές τους και έχουν μάθει να συμβιώνουν στα πλαίσια της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Έγινε στη βάση της αμοιβαιότητας, στα σχολικά βιβλία και των δύο χωρών, από κοινή επιτροπή εκπαιδευτικών και των δύο χωρών, κι όχι μονόπλευρα από τη μια μόνο πλευρά.

Και το κυριότερο, αφορούσε ένα κοινό κεφάλαιο ιστορίας που διδάσκονταν σε μαθητές Λυκείου, που διέθεταν κριτική σκέψη.

Και όχι σε μαθητές Δημοτικού, όπως επιχειρήσαν κάποιοι να κάνουν στην Ελλάδα.

Όλη η υπόλοιπη όμως ιστορία διδάσκεται σύμφωνα με την ξεχωριστή οπτική της κάθε χώρας.

Αυτή η ξεχωριστή εθνική οπτική της ιστορίας, είναι ένα ζήτημα κεφαλαιώδους σημασίας για κάθε κράτος που σέβεται τον εαυτό του και την ιστορική του διαδρομή στο βάθος των αιώνων.

Ο τρόπος που αντιλαμβανόμαστε την ιστορία που μας παρέδωσαν οι πρόγονοι μας, θα καθορίσει σε μεγάλο βαθμό και τον τρόπο που θα διαχειριστούμε το παρόν και το μέλλον μας.

Ο τρόπος που διαχειριζόμαστε το χθες, καθορίζει και το πως θα ανταποκριθούμε στις προκλήσεις της νέας εποχής.

Γι αυτό έχει ιδιαίτερη αξία ο εορτασμός της επετείου της 28 ης Οκτωβρίου.

Γιατί οι λαοί που τιμούν την ιστορία τους, έχει αποδειχθεί ότι κερδίζουν το σεβασμό των υπόλοιπων πρωταγωνιστών στην παγκόσμια γεωπολιτική σκακιέρα.

Ενώ αντίθετα, οι λαοί που αναθεωρούν την ιστορία τους στο βωμό του δήθεν εξορθολογισμού των εθνικών μύθων, είναι καταδικασμένοι να βγάλουν μια νέα γενιά πολιτών, με πλήρη άγνοια των πραγματικών συνθηκών ύπαρξης του κράτους που μεγαλώνουν και αναπτύσσονται ως πολιτικά όντα.

Και μάλιστα σε μια από τις πιο ταραγμένες γωνιές του πλανήτη.

Σε μια περιοχή που ανέκαθεν αποτελούσε σταυροδρόμι ηπείρων, διαφορετικών λαών και πολιτισμών.

Σε μια περιοχή που θα αποτελέσει στα επόμενα χρόνια κρίσιμο ζωτικό χώρο για όποιους θέλουν να πρωταγωνιστούν στον παγκόσμιο ενεργειακό τομέα.

Σε αυτήν την περιοχή ποιον ρόλο φιλοδοξούμε ως χώρα να διαδραματίσουμε;

Θέλουμε η δεν θέλουμε η Ελλάδα να αποτελεί παράγοντα σταθερότητας, δύναμη ειρήνης και ασφάλειας στην Νοτιοανατολική Ευρώπη;

Αν θέλουμε το ρόλο αυτό, πρέπει να κερδίσουμε το σεβασμό των άλλων.

Και για να μας σεβαστούν, πρέπει να τους πείσουμε ότι πρώτα από όλα σεβόμαστε εμείς οι ίδιοι την ιστορία μας.

Και ότι είμαστε αποφασισμένοι να χαράξουμε τις εθνικές πολιτικές που θα μας διασφαλίσουν τον πρωταγωνιστικό αυτό ρόλο στις διεθνείς εξελίξεις, στο διεθνή της περίγυρο.

Για να στείλουμε σε κάθε πλευρά που αμφισβητεί τα εθνικά μας συμφέροντα το καθαρό μήνυμα ότι και θέλουμε αλλά και μπορούμε, να αποτρέψουμε οποιαδήποτε απειλή σε βάρος της πατρίδας μας.

Στις διεθνείς σχέσεις υπάρχει ένας πολύ ισχυρός κανόνας, που λέει πως ότι δεν διαφυλάσσεται, σε βάθος χρόνου αμφισβητείται.

Η αποτροπή λοιπόν είναι μια έννοια ευρύτατη, που συμπεριλαμβάνει το σύνολο των πράξεων και των παραλείψεων ενός κράτους, ενός έθνους.

Οι πράξεις και οι παραλείψεις αυτές επηρεάζουν την εικόνα που οικοδομεί ο αντίπαλος για μας, άρα επηρεάζει τις προδιαθέσεις και τις όποιες αποφάσεις του απέναντι μας.

Γι αυτό και η εθνική επέτειος της 28 ης Οκτωβρίου έχει τεράστια συμβολική αξία και σήμερα για την πατρίδα μας.

Γιατί και σήμερα υπάρχουν δυνάμεις που αμφισβητούν τα κυριαρχικά δικαιώματα της πατρίδας μας σε κρίσιμους ζωτικούς χώρους όπως το Αιγαίο, η Θράκη, η Κύπρος.

Αν θέλουμε να διασφαλίσουμε την πολυπόθητη ειρήνη, τον πρωταγωνιστικό μας ρόλο, θα το κάνουμε μόνο αν είμαστε ικανοί να πείσουμε αυτούς που μας επιβουλεύονται πως έχουμε την ικανότητα να αποτρέψουμε κάθε εχθρική προς τα εθνικά μας συμφέροντα ενέργεια.

Τιμώντας λοιπόν κυρίες και κύριοι με το μεγαλείο που της αξίζει την εθνική επέτειο της 28 ης Οκτωβρίου, στέλνουμε παντού το μήνυμα ότι είμαστε αποφασισμένοι να διασφαλίσουμε με κάθε τρόπο τα εθνικά μας συμφέροντα.

Ότι είμαστε αποφασισμένοι να διαδραματίσουμε κεντρικό ρόλο στην ευρύτερη περιοχή της Νοτιοανατολικής Μεσογείου και των Βαλκανίων.

Ότι έχουμε τη δύναμη και τη βούληση αντλώντας διδάγματα από την ιστορία μας να οδηγήσουμε την Ελλάδα μπροστά.

Σας ευχαριστώ.